ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Κωμικοτραγικές καταστάσεις έχουν αρχίσει να εξελίσσονται, τόσο στο πρωθυπουργικό περιβάλλον, όσο και στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδας στις Βρυξέλλες, με τη νεοτοποθετηθείσα από τον κ. Γιάννη Βαρουφάκη «ειδική σύμβουλό» του, κυρία Έλενα Παναρίτη.

Η επιλογή της πρώην βουλευτή επικρατείας του ΠΑΣΟΚ και συμβούλου του κ. Γ. Παπανδρέου, δεν ξεσήκωσε μόνον θύελλα αντιδράσεων και ειρωνικών σχολίων στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχει αρχίσει να εξελίσσεται σε «μεγάλο πονοκέφαλο» και για το Μέγαρο Μαξίμου.

Η συμπεριφορά της κυρίας Παναρίτη η οποία προχωράει σε ξεχωριστές και μονομερείς ενέργειες, έρχεται σε επαφή με διάφορους παράγοντες των Βρυξελλών, εισέρχεται με το έτσι θέλω και απρόσκλητη ακόμη και σε κλειστές συσκέψεις του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και αντιμετωπίζει σκαιότατα μέλη της μόνιμης αντιπροσωπείας της χώρας μας, έχουν δημιουργήσει ένα έντονα αρνητικό κλίμα.

Ήδη, τα παράπονα που είναι συνεχή, έχουν φθάσει στο πολύ στενό πρωθυπουργικό περιβάλλον, άτομα του οποίου αναζητούν τρόπους ώστε να περιορίσουν τις κινήσεις της, χωρίς να δυσαρεστήσουν τον υπουργό Οικονομικών κ. Γιάνη Βαρουφάκη στη στιγμή κατά την οποία η διαπραγμάτευση μεταξύ της Ελλάδας και των εταίρων- δανειστώ της έχει εισέλθει στην πλέον κρίσιμη φάση της.

Από την άλλη πλευρά, πληθαίνουν οι αντιδράσεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ για την τοποθέτηση από τον υπουργό Οικονομικών της κυρίας Ελένης Παναρίτη ως «ειδική συμβούλου» του, καθώς δεν είναι λίγοι που αναρωτιούνται τι σκοπιμότητες υπηρετεί. Πολύ περισσότερο που η κυρία Παναρίτη, λόγω ακριβώς των διασυνδέσεών της με το ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα, εξ αιτίας των οποίων, όπως διαρρέουν κύκλοι του υπουργείου Οικονομικών, επιλέχθηκε από τον κ. Βαρουφάκη, θεωρείται μία – τουλάχιστον-, αμφιλεγόμενη προσωπικότητα.

Ποια είναι όμως η κυρία Παναρίτη; Το κείμενο που ακολουθεί είναι δημοσίευμα από την εφημερίδα **Ποντίκι** (14/4/2011) το οποίο αναδημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα: imerodromos.gr

Η γυναίκα-αλεξίπτωτο

Η προσγείωση της Έλενας Παναρίτη με… αλεξίπτωτο (του ΔΝΤ, της Παγκόσμιας Τράπεζας και των… αγορών) στο ελληνικό πολιτικό σκηνικό αντιμετωπίστηκε σαν μια ακόμη «καινοτόμος ιδιορρυθμία» του Γ. Παπανδρέου, ο οποίος αναζητά «μοντέρνες λύσεις» από τους… ειδικούς.

Όμως, οι ζυμώσεις που γίνονται (με διαρροές) το τελευταίο διάστημα για την ανάθεση του τομέα των αποκρατικοποιήσεων στην εν λόγω πολύπειρη κυρία οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ίσως έφτασε η ώρα που το «κομάντο» (του ΔΝΤ) θα αναλάβει δράση. Γι" αυτό άλλωστε… προσγειώθηκε.

Βίος και… πολιτεία

Μια και θα (μας) κάνει τη δουλειά, ας τη γνωρίσουμε καλύτερα μέσα από το βιογραφικό της, όπως αυτό είναι διατυπωμένο στην ιστοσελίδα του ΠΑΣΟΚ:

«Το συνολικό έργο της Έλενας Παναρίτη αναγνωρίζεται διεθνώς σαν καλή πρακτική εφαρμογή «θεσμικών οικονομικών». Είναι ειδική στα ιδιοκτησιακά δικαιώματα και στην αντίστοιχη διαχείριση του δημόσιου τομέα. Τώρα είναι κοινωνικός επιχειρηματίας και επικεφαλής του **PanelGroup,** ένας ειδικός συμβουλευτικός όμιλος που επενδύει σε υποβαθμισμένες περιοχές και παρέχει συμβουλές για τη δημόσια στρατηγική πολιτική και τη μετατροπή και αξιοποίηση, της μη ρευστοποιήσιμης ακίνητης περιουσίας.

Στη σχολή Wharton του Πανεπιστημίου της Πενσυλβάνια και στο πλαίσιο της διερεύνησης της αγοράς της ακίνητης περιουσίας ασχολείται ιδιαιτέρως και διδάσκει χρηματοδότηση του οικιστικού τομέα. Επίσης έχει διδάξει και στο Πανεπιστήμιο Johns Hopkins στο τμήμα Ανωτέρων Διεθνών Σπουδών (SAIS) και Insead.

Κατά την διάρκεια της εργασίας της στην Διεθνή Τράπεζα ως οικονομολόγος, πρωτοστάτησε σε σειρά θεσμικών μεταρρυθμίσεων, όπως τη μεταρρύθμιση Δημόσιου Τομέα και των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων στο Περού, εργασία για την οποία της απενεμήθη η διάκριση της καλύτερης πρακτικής πρότασης και καινοτομίας.

Η Panel Group ασχολείται με ρυθμίσεις αξιοποίησης ακίνητης περιουσίας που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά από τον ιδιωτικό τομέα και που αποδίδουν σημαντικά οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντολογικά αποτελέσματα. Έχει πτυχία από τα Πανεπιστήμια John Hopkins School of Advanced International Studies (SAIS), Insead, Harvard.

Έχει πολύ καλές γνώσεις Ισπανικής, Αγγλικής, Γαλλικής, Ιταλικής γλώσσας και τη βασική γνώση της Γερμανικής».

Προσοντούχος η βουλευτής Επικρατείας. Πώς μπορούμε να διαφωνήσουμε; Ας «σκύψουμε» όμως λίγο πάνω από τη δουλειά της για να τη γνωρίσουμε καλύτερα. Άλλωστε είναι πολύ πιθανό να υποστούμε την «ευεργεσία» των γνώσεων και των προσόντων της. Ας προετοιμαστούμε...

Καθώς η εργασία της κυρίας Παναρίτη στο Περού θεωρείται και από την ίδια μοντέλο (το οποίο μάλλον φιλοδοξεί να εφαρμόσει και εδώ) επιβάλλεται να ρίξουμε μια ματιά στο πώς εφαρμόστηκε και ποια αποτελέσματα άφησε πίσω για την κοινωνία του Περού.

Η κυρία Παναρίτη, λες και το "ξερε ότι δημιουργούνται οι πολιτικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή νεοφιλελεύθερων οικονομικών μοντέλων εγκαταστάθηκε στο Περού το 1991. Έναν χρόνο αργότερα (τι σύμπτωση κι αυτή!), το 1992, ο Αλμπέρτο Φουτζιμόρι έκανε πραξικόπημα για να παραμείνει στην εξουσία και να ολοκληρώσει το έργο του ξεπουλήματος της χώρας (του).

Η«προσφορά»

Ο Φουτζιμόρι εγκατέλειψε το 2000 το Περού και καταδικάστηκε σε 25 χρόνια φυλάκιση για **μαζικές δολοφονίες, κατάχρηση εξουσίας, υπεξαίρεση χρήματος και διαφθορά.** Εν τω μεταξύ η κυρία Παναρίτη του έπλεκε το εγκώμιο.

Η κυρία Παναρίτη εργαζόταν για **«τη μεταρρύθμιση της αγοράς ακινήτων και τις στρατηγικές της ιδιωτικοποίησης».** Μερικοί από τους τίτλους των βιβλίων της είναι ενδεικτικοί: «**Το φαινόμενο του Φουτζιμόρι:** Κυβερνητική μεταρρύθμιση μέσω της άμεσης δημοκρατίας» (1995), **«Τίτλοι ιδιοκτησίας:** Το θαύμα του Περού» (1999), **«Στρατηγικές ιδιωτικοποίησης»**, με παράδειγμα, επίσης, το Περού.

Την προσφορά της Παναρίτη αναγνώρισαν τα στελέχη της κυβέρνησης Φουτζιμόρι καθώς και οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και οι λοιποί στυλοβάτες του συστήματος (Παγκόσμια Τράπεζα, ΔΝΤ κ.λπ.). Αντίθετα, ο λαός του Περού δεν εκτίμησε ούτε την Παναρίτη ούτε την πολιτική του ΔΝΤ, καθώς:

♦ Στη χώρα αυτή της Λατινικής Αμερικής οι απολύσεις και η κατάργηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων συνεχίζονται σε καθεστώς πλήρους ατιμωρησίας, όπως ακριβώς συνέβη και τη δεκαετία του '90, την εποχή που η Παναρίτη εργαζόταν για το καθεστώς Φουτζιμόρι,

κατά τη διάρκεια του οποίου υποχώρησαν όλες οι κοινωνικές κατακτήσεις: το δικαίωμα στην απεργία, στον συνδικαλισμό, στην εργασιακή σταθερότητα.

♦ Η σημερινή κατάσταση των συνταξιούχων είναι αξιοθρήνητη, καθώς οι συντάξεις είναι παγωμένες εδώ και 8 χρόνια και δεν φτάνουν να καλύψουν ούτε το 10% των βασικών εξόδων του οικογενειακού προϋπολογισμού.

♦ Η μεγάλη πλειονότητα των επιδομάτων που θα έπρεπε να λαμβάνουν οι συνταξιούχοι με βάση τους νόμους των τελευταίων δεκαετιών έχουν σκανδαλωδώς περικοπεί (σας θυμίζει κάτι;). Το ίδιο το κράτος έχει επινοήσει τρόπους για να αποφύγει να πληρώσει τα νόμιμα επιδόματα.

♦ Μεγάλος αριθμός εργαζομένων απολύεται καθημερινά ως συνέπεια των μέτρων που λαμβάνονται για τον περιορισμό του εργατικού κόστους (κάτι μας θυμίζει κι αυτό...).

Εξολόθρευση των ιθαγενών

Η τραγωδία στην Ελλάδα άρχισε με τη διαπίστωση ότι τελικά λεφτά... δεν υπάρχουν και προκειμένου, υποτίθεται, «να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις», ο Γ. Παπανδρέου προσέφυγε στο ΔΝΤ. Στο Περού (απ" όπου έχει πλούσια πείρα η βουλευτής Επικρατείας και σύμβουλος περί αξιοποίησης της δημόσιας γης του Παπανδρέου) το δράμα εξελίχθηκε μια δεκαετία νωρίτερα. Ας δούμε πώς...

Το 1974 το καθεστώς του στρατηγού **Χουάν Βελάσκο Αλβαράδο** αναγνωρίζει τη «νόμιμη ύπαρξη και τη νομική ταυτότητα των ιθαγενών λαών του Αμαζονίου και των εδαφών τους». Η κατάσταση αυτή επιβεβαιώθηκε με το Σύνταγμα του1979. Ωστόσο όλα αυτά διαγράφτη-καν με μια μονοκονδυλιά με το Σύνταγμα του καθεστώτος Φουτζιμόρι (για τον οποίο η κυρία Παναρίτη έχει γράψει ύμνους) το 1993, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο της αρπαγής και της καταλήστευσης των εδαφών αυτών.

Με το Σύνταγμα του Φουτζιμόρι το 1993 θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι άνοιξε ο δρόμος για την εκμετάλλευση της γης των Ινδιάνων (γι" αυτήν την εκμετάλλευση εργάστηκε στο Περού η κυρία Παναρίτη αποκτώντας τη σημερινή τεχνογνωσία).

Είναι περιττό να σημειώσουμε για το συμφέρον... ποιων προωθήθηκε η εν λόγω νεοφιλελεύθερη νομοθεσία... Οι πολυεθνικές έχουν πια απελευθερωθεί από το βάρος των αυτοχθόνων πληθυσμών και έχουν εξασφαλίσει την πρόσβαση στο πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, την εξορυκτική βιομηχανία, τον τουρισμό και την υλοτομία, σε περιοχές που

παραδοσιακά ανήκουν στους λαούς που διαμένουν εκεί.

Κάπως έτσι στρώθηκε ο δρόμος από την κυβέρνηση Φουτζιμόρι ώστε το κράτος να διακηρύξει ότι η γη των ιθαγενών λαών είναι «διαπραγματεύσιμη» (σας θυμίζει κάτι;) «σύμφωνα με την οικονομία της αγοράς». Κάπως έτσι, μέσω… Προεδρικών Διαταγμάτων και με τρικ που ξεπερνούσαν τις κοινοβουλευτικές αγκυλώσεις, προχώρησε το ξεπούλημα. Η αρπαγή και το ξεπούλημα της γης των Περουβιανών έγινε αριστοτεχνικά και… εκσυγχρονιστικά, με τα εξής βήματα:

♦ Δημιουργία κτηματολογίου.

♦ Επίσημοι τίτλοι ιδιοκτησίας επί των προαιώνιων κοινοτικών ιδιοκτησιών επί της προεδρίας Φουτζιμόρι.

♦ Πρόσβαση (των ιδιοκτητών) σε πιστώσεις. Δηλαδή δέσιμο της γης τους με υποθήκες στις τράπεζες.

Τη συνέχεια τη φαντάζεστε…

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Διεθνής Τράπεζα είναι οι δύο θεσμοί που, στον αναπτυσσόμενο κόσμο, θεωρούνται η Κόλαση. Οι πολιτικές που «πρότειναν» – ανάλογες με τις απαιτήσεις που διατυπώνει σήμερα στην

Ελλάδα το ΔΝΤ – οδήγησαν την Αργεντινή στην απόλυτη οικονομική καταστροφή και τη ΝΑ. Ασία στη μεγάλη κρίση του 1997.

Σίγουρα δεν είναι τυχαίο ότι από το 2000 και έπειτα οι περισσότερες χώρες φρόντισαν να φύγουν τρέχοντας τόσο από την Παγκόσμια Τράπεζα (της… Παναρίτη) όσο και από το ΔΝΤ (του σοσιαλιστή και φίλου του πρωθυπουργού μας Στρος – Καν. Μέχρι το 2007 οι μοναδικοί μεγάλοι οφειλέτες του ΔΝΤ ήταν δύο μεγάλα «εξαρτήματα» της Ουάσιγκτον, η Τουρκία και το Πακιστάν. Ας σημειώσουμε ότι και η Τουρκία φρόντισε να την κάνει…

Και ενώ, λοιπόν, όλοι – ή τουλάχιστον όσοι μπορούσαν – έφευγαν όσο πιο μακριά από την επιρροή αυτών των ευαγών ιδρυμάτων, ο Γ. Παπανδρέου, όχι μόνο έσπευσε στις αγκάλες τους, αλλά φρόντισε να αξιοποιήσει και κάποια από τα στελέχη τους, όπως η κυρία Παναρίτη (θέλει να την κάνει και μέλος της κυβέρνησης). Ή μήπως, τελικά, συμβαίνει το αντίστροφο; Δηλαδή τα εν λόγω ιδρύματα με τα στελέχη τους (εντός της κυβέρνησης) «αξιοποιούν» την κυβέρνηση της χώρας και τον πρωθυπουργό;

Ό,τι από τα δύο κι αν συμβαίνει, το αποτέλεσμα είναι τραγικά ίδιο...

Πηγή: **hitandrun.gr**